

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.6. Bonitas diuina in creando, ornando, redimendo homine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

uari voluptates. Hæc vltima & maxima est catena peccantium, quæ impedit, vt ne effugia quærant, aut remedia euadendi. *Is verè dignus est desperatione, qui de seipso desperat*, ait S. Chrystostomus, *ille non iam salutem, neque spem habet. Non in malorum venisse profundum, est graue, dilectissimi: sed postquam veneris, ibi jacere. Non in profunda cecidisse malorum, est impij, sed postquam ceciderit contemnere: propterea debet semper esse sollicitus. Dic mihi. Propterea contemnis, quòd vulnera tot habeas incurabilia? Sed nulum est anima vulnus incurabile. In corpore quidem multa sunt talia, in anima verò nulum: & pro illis quidem laborare non desinimus, pro his verò torpemus. Nonne vides latronem, quàm breui tempore curatus est? Quàm citò è Saulo factus S. Paulus, ex Mattheo & Zacchæo Publicanis discipuli Christi? ex Magdalena peccatrice pœnitens, ex hodierno Petro desperatissimo etiam miraculis coruscans? Possent quàm plurima exempla huius diuinæ bonitatis adduci, mihi hodie illud sufficiet, quod ad omnes pertinet, mysterium Incarnationis.*

Ex fide nouimus, Deum antè quàm mundus conderetur, ab æterno, ex sui ipsius vi-

S. Chryst.
hom. 406

VI.
BONITAS
DIUINA 131

I a

HOBE

CREANDO, sione & amore fuisse beatum, sibi que ipsi
ORNAN- sufficientem. Quod probè sciens David
DO, REDI- aiebat: *Dixi Domino, Deus meus es tu, quo-*
MENDO *niam bonorum meorum non eges.* Cùm ergo
HOMINE *Plal. 15. 1.* ex seipso omnia habeat, nihil profus, ex-
 tra se, amare illi opus fuit, vllò vtilitatis
 vel beatitudinis suæ respectu. Tanta illius
 est bonitas, vt nihilominus priùs, quàm
 essemus, adeoque mereri aliquid potera-
 mus, nos jam amaret, & ex nihilo educe-
 ret, totque naturalibus, & supernaturali-
 bus donis ornaret. Nec satis fuit, nos nihil
 fuisse, vidit ab æterno, hominem ex nihilo
 productum totque donis ornatum pecca-
 turum, neque in Adamo tantùm, sed pro-
 pria etiam voluntate, ac omni genere flagi-
 tiorum; atque ita pro innumeris beneficijs
 ingratum futurum, & innumeras iniurias
 repositurum. Vidit hoc Deus, & nihilomi-
Ephel. 2. nus, quia *dives est in misericordia,* mundum
in creauit. Nos sæpe benefacimus homini,
 qui postea est ingratus, & pro beneficijs ac-
 ceptis reponit nobis maledicta, quod si an-
 tè vidissemus, fortè non benefecissemus.
 Non sic Deus, sciuit quid facturi essent ho-
 mines, & tamen creauit homines, adeo-
 que amauit eos, à quibus erat odio haben-
 dus.

dus, sicut homines Deum, à quo amantur,
 detestantur. Quia autem etiam vidit ho-
 mines Inferni pœnas promerituros; ita eos
 dilexit, vt vel sic vellet eis remedium suppe-
 ditare. Remedium in quo vnico infinita eius
 bonitas abundè demonstratur. Quæ enim
 nisi infinita clementia & charitas pro tam
 ingrato & inimico homine redimendo da-
 ret id quod habet pretiosissimum, charissi-
 mum, nimirum Filium suum vnigenitum,
 vnum ac eundem Deum secum, in quo *in. Col. 2. 9.*
habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter?
 Dedit autem non quomodocumque, sed
 fecit eum passibilem, vt pro nobis famere,
 sitire, frigere, a lapis, flagellisq; cædi, dam-
 nari, occidi posset, & maximos pati cru-
 ciatus.

Infinitæ huius bonitatis arcanum adhuc
 plus detegit modus dandi, quia, tametsi
 postquam homo fieri decreuit, perfecti viri
 corpus, quale fuit Adami, accipere po-
 tuisset, haud tamen ita fecit, sed *ex muliere*
 nasci voluit. 1. Vt ab infantia pro nobis
 pateretur, vnde ipse ait: *Pauper sum ego, &*
in laboribus à iuuentute mea, adeò amauit la-
 bores, cum eos nos, quantum possumus fu-
 giamus. 2. Vt diuina bonitas tantò se-
 I 3 amplius

VII:
 CVR B
 V RGINE
 NASCI VO-
 LVERIT
 DEVS?
 Gal. 4. 4.

Psal. 87.

16.